

желалъ да ся движишь прѣзъ голѣмы-тъ царства на безпрѣдѣлно-то пространство, да посѣтвишь, единъ по единъ, хыляды-тъ свѣтове, и да убогатишь умъ-тъ си съ всички-тъ съкровища на знаніе-то които тамъ можешъ да придобыешъ? Не бы ли желалъ да видишь Оногова който е създалъ тѣзи свѣтове, и да ся научишь за Оногова който гы управлява въ всички-тъ имъ движенія? Не бы ли желалъ да ся сдружишь съ ангелскы-тъ множества и отъ тѣхъ да ся научишь за явленія-та на Божіѣ-тѣ могущественнѣ силѣ въ мнѣло-то, и съ дѣлко благоговѣніе да ся поучишь за славны-тъ му намѣренія въ бѣдѣще-то? За такава знаніе душа-та ти има способность. Тогава, какво мыслишь за стойность-тѣ ѣ?

Душа-та има чуднѣ способность за радость и за скѣрбь.

Тя е надарена не само съ умственно, но и съ чувствително естество, и способность-та ѣ за радость и за скѣрбь е толкова чудна колкото и способность-та ѣ за знаніе. Не е нужно да давамы доказателства за това, защото ежедневна-та опытность на всякого е достаточна да го убѣди че то е така. Всякой знае каква радость понѣкога проницава сѣрдце-то и каква скѣрбь понѣкога наранява душѣ-тѣ.

Человѣческо-то естество въ това отношеніе е възвышено много надъ скотеско-то естество. Животны-тъ чувствуватъ радость или скѣрбь само